

[Erhard Jakobsen.]

betyder ensartet beskatning, tager man meget fejl. Må jeg pege på, at ved den kommende vurdering vil en ganske almindelig villagrund dér, hvor jeg bor, blive vurderet til 50.000 kr. I Hillerød vil formentlig en lignende grund blive vurderet til 25.000 kr., og i Brande eller et andet sted i Jylland vil den blive vurderet til 5.000 kr. Hvis man tager samme promise, f. eks. 10, betyder det, at man i Gladsakse skal betale 500 kr., i Hillerød 250 kr. og i Brande 50 kr. De tre ejere vil have lidt svært ved at forstå, at de er ensartet beskattet, hvis i øvrigt deres indkomster er nogenlunde ens og deres forhold i øvrigt er ens. Nej, jeg tror nok, man skal være meget varsom med at indføre en ensartet promise. Jeg tror, man gør klogt i at stille kommunerne nogenlunde frit; det ligger der vel også i det kommunale selvstyre. Det kommunale organ kan bedst skønne over, hvordan det inden for sit område skal fordele skatterne på indkomst og ejendom på de forskellige grupper af borgere.

(Kort bemærkning).

Axel Kristensen: Jeg vil gerne komplimentere den højtærede finansminister, fordi han fangede mig i en lapsus, der var morsom; jeg morede mig selv over den. Dernæst vil jeg gerne spørge den højtærede finansminister, om han ikke kunne tænke sig muligheden af, at formueskatten blev hvilende, ligesom ejendomsskatterne er det de steder, hvor man foretager disse omvurderinger.

Aage Fogh: Jeg har med stor interesse lyttet til forhandlingen, og jeg bemærkede nogle liflige toner fra det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, idet det ærede medlem sagde, at han kunne tænke sig at samle alle de faste skatter i en enkelt skat. Det er klog tale. Altså amtsskatter, kommuneskatter og statsskatter skulle samles i én skat — skal vi sige på 4 pct., der lignede af kommunerne; for landbrugsejendomme gør vi skatten konjunkturbestemt, fordi landbrug og gartnerier, der skal leve af at dyrke jorden, bør have denne mulighed, hvis de kommer ud for dårlige tider. Så var den side af sagen klaret.

Dernæst har vi et problem, som jeg ved

at det ærede medlem gerne vil være med til at klare, og som vi forhåbentlig alle vil være med til at klare, og det er det, der opstår, når rå jord overgår til byggegrunde; det er dér, hele skaden sker, og det er der ikke én af deltagerne i denne debat, der har rørt ved. De, der har talt som ordførere, har alle — det gælder dog ikke mit partis ordfører — optrådt på parcelhusejernes vegne. Men som sagt, skaden sker, når rå jord overgår til at være byggegrunde. Lad os finde en eller anden form — må den ikke hedde grundstigningsskyld, så lad os kalde den noget andet — men altså, lad os finde en eller anden form, så vi får billigere jord frem.

Må jeg endelig sige til det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen, borgmesteren fra Gladsakse, at det var dog en mærkværdig tale: at hvis man har en ensartet promise i samtlige kommuner og jorden er dyrere i den ene kommune end i den anden kommune, så bliver den højere beskattet! Ja men hvis det er nogenlunde fornuftige mennesker, der bor i denne kommune og køber i denne kommune, så er det klart, at de giver tilsvarende mindre for en ejendom. (*Afbrydelse*). Ja, nu morer det ærede medlem sig, og jeg skal indrømme, at sådan er det ikke gået hidtil, men det er netop fejlen.

Må jeg lige nævne et lille eksempel på, hvordan det kan arte sig. Jeg var i Thisted, og dér var en venstreleder, som ville være meget streng ved mig og spurgte: vil folketingsmanden sige, hvad De mener om et eksempel, jeg har været ude for for ganske nylig her i Thisted; jeg købte en grund til 19.000 kr., og bagefter fik jeg pålignet 7.000 kr. i grundstigningsskyld, så grunden kom op på 26.000 kr.; hvad siger De til det? Så så jeg lidt på manden og sagde: det minder mig om det gamle mundheld, at når tosser kommer til marked, får kræmmeren penge! Det har jo aldrig været meningen, at den mand, der gav 19.000 kr. for en grund, bagefter skulle betale 7.000 kr. i grundstigningsskyld. Hvis han alligevel vil gøre det, så er der ingen magt, der kan hindre ham deri, det er klart; manden har altså opført sig forkert. Men hvis vi sørger for, at der kommer jord nok frem, så er problemet klaret. Derfor vil jeg gerne takke det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen for den bemærkning, at vi skal samle alle